

Příběh víly Rusalky byl obdařen novým hávem

Světová premiéra
v Divadle

Petra Bezruče

JANA KNIŽÁTKOVÁ

V prostorech divadla Petra Bezruče (DPB) se v krátké době po první premiéře sezóny chystá další. Tentokrát Divadelní společnost Petra Bezruče (DSPB) připravila pro své diváky přímo světovou premiéru. Živelné lovestory Zpívání o Rusalce poskytli nový háv autorka libreta a dramaturgyně divadla Petra Kohutová, autor textů písní konzervatorista Tomáš Vůjtek a skla-

datel Edvard Schifffauer. První uvedení „komorního muzikálu“ se uskutečí zítra v 19 hodin v DPB.

Podle šéfa DSPB Michala Przebindy je perfektní věc, když si di-

rozhovor

vadlo vytváří své vlastní autorské zázemí. „Autor písniček pro vlastní divadlo ví, pro koho píše a může zohlednit možnosti a dispozice konkrétních lidí v souboru. Navíc autorská činnost v divadle je velmi chválehodná záležitost. Málokdo se tím zabývá, protože to nese moc peněz, skoro žádné. Je to činnost veskrze láskyplná. A já musím říct, že se nám v loňské sezóně podařilo uvést dvě nebo tři

výrazné úpravy, které už byly na pomezí dramaturgického vkladu a autorské tvorby. Zpívání o Rusalce je však již kompletně autorským textem. Podobně chceme pracovat s Goldoniho Sluhou dvou pánů, který by měl být v podstatě také novým textem i novým formálním tvarem. Jsem rád, když pracuju v divadle, kde vznikají nové věci,“ říká Michal Przebinda o novém projektu. Na další podrobnosti jsme se zeptali Petry Kohutové.

● **Proč jste si vybrala právě příběh Rusalky?**

● **Bylo to vlastně na objednávku pana režiséra Čížka.**

● **To znamená, že za vámi přišel a řekl, napište mi něco o Rusalce?**

! **Probíhalo to trochu složitěji. Původně jsme se na tom měly podílet společně s dramaturgyní Janou Pithartovou. Ale protože je daleko - v Pardubicích, tak to zbylo na mě. Hodně mi pomohl Tomáš Vůjtek, který nejen že napsal textíky písníček, ale dost jsme spolu pracovali i na samotném textu. Zkousel se nakonec začala osmá verze.**

● **Má chystaná inscenace něco společného s Kvapilovou a Dvořákovou Rusalkou?**

! **Minimum. Miloš Čížek chtěl původně využít libreta, ale zjistil, že je dějově dost řídké, takže inscenování by bylo komplikované. To byl jeden důvod. Druhý pak byl ten, že Rusalka je v sou-**

časné době zablokovaná díky vznikajícímu muzikálu. Ale Rusalský příběh se objevuje v různých obměnách ve spoustě evropských literatur. Vždycky je tam motiv dvou světů, příběh bytosti, která se vzdá svého světa, neboť má pocit, že lidská láska je to právě orchovčové.

● **Hudba vznikla až na hotový text, nebo snad naopak?**

! **Nebyla to ani jedna z uváděných možností. Muzika a text totiž vznikaly souběžně.**

● **Do jakého žánru byste nově vzniklé dílo zařadila?**

! **Těžko to lze nazvat muzikálem, protože to přesně neodpovídá jeho atributům. Ale snad samotný název Zpívání o Rusalce ... dost napovídá, oč půjde.**

Na scénu se vrací Švejk

Fyzickou podobu jedné z nejznámějších a nejoblíbenějších českých literárních postav - Josefu Švejkovi - propůjčuje tentokrát známý herec, kaskadér a bavič Zdeněk Srstka. Autorem a režisérem nové dramatisace nesmrtelného díla Jaroslava Haška, s kterou přijíždí pražské divadlo Zrcadlo, je Jan Řeřicha. K osobitému humoru inscenace přispívá také hudba Miroslava Kořínka, stálého autora pražské Ypsilonky.

Ač je Zdeněk Srstka hercem velmi populárním, velká titulní role je pro něj vlastně hereckým debutem. Pro obsazení do ní byla podle režiséra důležitá samozřejmě jeho fyzická podoba s postavou, známá z obrázků Josefa Lady nebo z filmových verzí. Důležité bylo také to, že fiktivní literární osobnost a její představitel mají obdobný přístup k životu.

V inscenaci se vždy v několika rolích představují čtyři další herci - všechny ženské úlohy hraje Jaroslava Hanušová, o role mužské se dělí Zdeněk Mahdal, Milan Stehlík a Emil Žák v alternaci s Romanem Skamene.

Divadlo Zrcadlo se ostravskému publiku představí dnes večer v divadelním sále ostravského Domu kultury Vítkovice a zítra v Kulturním domě Petra Bezruče v Havřově. Na snímku Zdeněk Srstka (vpravo) s „Jaruš“ Hanušovou.

(TAP)

Foto JAN ŘEŘICHA

Zpívání o Rusalce - promarněná příležitost

Velký rozpor
mezi autorským
a režijním pojetím

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ostravská Divadelní společnost Petra Bezruče (DSPB) uvedla světovou premiéru díla Petry Kohutové, Tomáše Vůjtky a Edvarda Schiffauera „Zpívání o Rusalce...“ Výpravu vytvořila Marta Roszkopfová, choreografii Josef Kotěšovský j. h. a celek režijně zpracoval Miloslav Čížek.

V inscenaci vedle stálých členů DSPB vystupují studenti Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Tento fakt byl před samotným uvedením díla (vedle autorského podílu dramaturgyně souboru P. Kohutové a pedagogů konzervatoře T. Vůjtky a E. Schiffauera) největším příslibem - očekávalo se netradiční vyložení tématu i pojetí jevištního tvaru. Skutečnost však zůstala za očekáváním.

Inscenace trpí hlavně nejasným určením žánru. Nejde o muzikál ani ve vážné, ani v parodující rovině, nejde o netradiční výboj ani o klasické pojetí, mezi autory a režisérem nedošlo zřejmě k tvůrčímu zajištění, které by celek umocnilo - naopak, je zde zřejmý rozpor mezi snahou autorů (slibná a mnoho nabízející textová předloha i

nápaditá hudba, viz např. skvělý rockový protestsong prince Filipa), a málo invenčním přístupem režiséra, o choreografii nemluvě.

Představitelům jednotlivých rolí nelze upřít snahu o maximální nasazení, opět však chybí jednotliví režijní korekce, celek vypadá spíše jako přehlídka jednotlivých nápadů vlastních protagonistů.

Výprava Marty Roszkopfové se opírá o barevné rozlišení tří světů: královský dvůr a svět lidí charakterizuje černá, pohádkovou rovinu prezentuje bílý vodník s vlami a jejich mužskými protějšky - zde se výprava zdařile vyhnula tradičnímu celku v zelené (zůstaly jen masky), výtvarně skvěle působí trojediný purpurový osud.

Z hereckých výkonů lze pochválit Jiřího Zygmu za roli prince Filipa, který projevil schopnost konzistentního projevu ve všech jeho složkách (dikce, tanec, pohyb, zpěv).

Představení je určeno zejména dětským divákům. Jeho ambice jsou však nejasné: má přivést mládež k opeře, má ji ve své výpovědi nahradit v jiném žánru, má Dvořákovu operu „demytizovat“, má být současnou mladistvou variací a hrou na letité a poněkud omšelé „rusalčí“ téma?

To všechno by bylo možné, kdyby celek byl jednoznačně vyložen a režijně dotvořen, což se bohužel nestalo.

Roli prince Filipa ztvárnil Jiří Zygma, jehož herecký výkon je jako jeden z mála pochvalyhodný, a do postavy Rusalky se převtěla Ivana Uhlířová.
Foto JAN HAVLÍČEK

Svoboda /list pro Moravu a Slezsko/
9.10.1998

Světová premiéra dnes večer v Ostravě

Zpívání o Rusalce

OSTRAVA (hla). Divadelní společnost Petra Bezruče, s. r. o., uvede dnes od 19 hodin světovou divadelní premiéru.

Autory „živelné lovestory v novém hávu“ pod názvem „Zpívání o Rusalce“ jsou Petra Kohutová, dramaturgyně divadla, Edvard Schiffauer, hudební skladatel, a Tomáš Vůjtek, pedagog Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Mýtus o bytosti, jež se pro touhu po lidské lásce zříná své rodiny i jistoty existence, je starý jako lidstvo samo. Objevuje se v novodobých zpracováních u autorů takových jmen, jako

jsou Jerome Klapka Jerome, Jean Giraudoux, Adam Mickiewicz, Jaroslav Kvapil a další. Zmíněný mýtus zachycuje v sobě konflikt dvou zcela odlišných světů. V případě „Bezručů“ jim toto téma poskytl námět pro muzikál. Režie se ujal Miloslav Čížek. Na jevišti se představí vedle profesionálních herců také posluchači Janáčkovy konzervatoře. V krátké době za sebou tak Divadelní společnost Petra Bezruče uvádí dvě žánrově rozdílná představení, když nedávná premiéra Noci tribádek v režii Michala Przebindy našla velkou odezvu zejména u odborné kritiky.